Ihmisen Pojan päivä
Luuk. 17:20-24(25)

*20. Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, **milloin Jumalan valtakunta tulee**, hän vastasi heille: "**Ei** Jumalan valtakunta tule silmin **nähtävällä tavalla**,*
*21. eikä voida sanoa: 'Se on täällä' tai 'Se on tuolla', sillä Jumalan valtakunta **on teidän keskellänne."***
*22. Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Tulee aika, jolloin te toivotte näkevänne edes yhden **Ihmisen Pojan päivistä** mutta **ette saa nähdä**.*
*23. Teille sanotaan: 'Hän on tuolla' tai 'Hän on täällä.' Älkää lähtekö minnekään **älkääkä juosko kenenkään perässä.***
*24. Sillä niin **kuin salama välähtää ja valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänään oleva.***
*25. Mutta **sitä ennen hänen pitää kärsiä paljon**, ja tämä sukupolvi hylkää hänet.*

Valtojen taistelu

Me elämme valtojen ja valtakuntien taistelun keskellä. Vaikka tasavaltamme täyttää nyt 109 vuotta, täällä ei suinkaan kaikilla ole tasaista valtaa. Enemmistö ja vähemmistö taistelevat ja vähemmistön valta on vähäisempi kuin enemmistön. Kulttuurisotaa käydään myös monella rintamalla. Sitä paitsi Suomi on kaiken aikaa vielä suurempien ulkovaltojen uhan alla. Itse asiassa itsenäisyytemme, niin kalliilla hinnalla kuin se onkin lunastettu, on varsin lyhytaikaista historian saatossa. Toki olemme kiitollisia vapaudestamme, mutta sitä uhkaa kaiken aikaa myös sisäinen hajaannus ja moraalinen rappio. Taistelu kansallisen vapauden säilyttämiseksi ei ole vain ulkoisten uhkien torjuntaa vaan ennen kaikkea kamppailua sisäisen selkärangan säilymisestä.

Valtojen taistelua käydään kuitenkin paljon syvemmällä tasolla kaiken aikaa Jumalan valtakunnan ja Saatanan synnin ja kuoleman vallan välillä. Syntiinlankeemuksessa koko maailma joutui pahan valtaan. Johannes kuvaa asian näin: *Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.* (1.Joh. 5:19) Suuressa rakkaudessaan Jumala ei hylännyt ihmiskuntaa Saatanan, synnin ja tuomion alle, vaan lähetti oman Poikansa tänne maailmaan voittamaan ihmiset takaisin oman valtansa alle. Johannes kirjoittaa myös: *Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot.* (1. Joh. 3:8)

Kahden maan kansalaiset

Me uskovat elämme kahden valtakunnan kansalaisina. Meitä kutsutaan Suomen kansalaisina rakentamaan maatamme ja taistelemaan sen sisällä kaikkinaista pahuutta ja erityisesti nyt kansaamme uhkaavaa kuoleman kulttuuria vastaan:
Tavoitelkaa sen kaupungin parasta, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen hyvinvointi koituu teidänkin parhaaksenne. (Jer. 29:7)

Kuitenkaan emme voi menestyä edes oman kansakuntamme hyvinvoinnin edistämisessä, ellemme suostu mukaan siihen hengelliseen taisteluun, jota käydään Saatanan ja Kristuksen valtakuntien välillä. Jos ja kun olemme päässeet uskon kautta Kristukseen osallisiksi syntien anteeksiantamuksesta, päässeet Jumalan valtakunnan kansalaisiksi, meidät on samalla kutsuttu mukaan sotilaaksi Herran riveissä. Paavalin kanssa olemme saaneet kutsumuksen. Jeesus sanoi hänelle ja myös meille:

Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskon kautta minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.' (Ap.t. 26:17-18)

Herra Jeesus on lähettänyt meidät osallistumaan Jumalan valtakunnan ja Saatanan valtakunnan väliseen taisteluun. Joka kerta kun rukoilemme Isä-meidän, pyydämme, että Jumalan nimi tulisi kirkastetuksi juuri sen kautta, että Jumalan valtakunta tulisi. Sehän tarkoittaa, että me tekisimme hänen tahtonsa täällä maan päällä. Viime kädessä me rukoilemme, että Jumalan valtakunnan kuningas Jeesus Kristus tulisi pian takaisin ja kukistaisi kaikki vihollisemme ja perustaisi uuden maan, jonka ylle laskeutuisi uusi taivas. Rukoilemme: ”Tule Herra Jeesus! Tule jo nyt sydämeni hallitsijaksi ja tule pian kirkkaudessasi!” Tätä rukoillessamme joudumme kysymään, missä taistelulinja nyt kulkee ja miten taistelu vihdoin päättyy Kristuksen saavuttamaan riemuvoittoon.

Ei milloin vaan miten

Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi heille: "Ei Jumalan valtakunta tule silmin nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Se on täällä' tai 'Se on tuolla', sillä Jumalan valtakunta on teidän keskellänne (teidän sisällänne)." (20-21)

Fariseusten kysymys oli hyvin saman tapainen kuin opetuslastenkin Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen, kun Jeesus oli luvannut antaa heille Pyhän Hengen varustukseksi edessä olevaan todistustehtävään ja taisteluun: *"Herra, tänä aikanako sinä palautat ennalleen Israelin valtakunnan?"* (Ap.t. 1:6) Molemmissa tapauksissa Jeesus ei vastannut kysymykseen milloin vaan miten Jumalan valtakunta tulee.

Ajankohdasta hän antoi kyllä selvityksen näin: *"Ei teidän asianne ole tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut.”* (Ap.t. 1:7) Jeesus kyllä tulee kirkkaudessa takaisin, mutta ajan päättää Isä eikä ilmoita sitä meille etukäteen. Meidän on oltava valmiit siihen, että Jeesus voi tulla milloin tahansa ja olla joka hetki valmiit siihen. Valmiustilan voimme säilyttää vain, jos lähdemme taistelemaan Jeesuksen kanssa Saatanan vallan kukistamiseksi nyt niin omassa sydämessämme kuin evankeliumin sanalla tempaamalla kadotukseen kulkevia Saatanan orjia Jumalan lasten vapauteen: *Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka.*(Ap.t. 1:8)

Jumalan valtakuntaa

Alkukielen sana *basileia* tarkoittaa kuningaskuntaa vaikka se on totuttu kääntämään valtakunnaksi. Koko Uudessa testamentissa olisi johdonmukaista puhua Jumalan valtakunnan sijasta Jumalan kuningaskunnasta. Kysymys on Jumalan vallankäytöstä, mutta ”kuningaskunta” käsite korostaisi paremmin sitä, että kysymys ei ole tasavallasta vaan kuninkaan ehdottomasta vallasta omiinsa. Jumalan valatakunnan kuningas on Jeesus Kristus. Jumalan valtakunta tulee silloin luoksemme, kun sen Kuningas Jeesus astuu asumaan sydämeemme. Ihminen on sisällä Jumalan valtakunnassa, jos ja kun hän alistaa vapaasti tahtonsa Jeesukselle ja haluaa olla hänelle alamainen palvelija, Herran sotilas. Herra Jeesus tarvitsee taistelussa Paholaista

vastaan sellaisia sotureita, jotka ovat valmiit luopumaan kaikesta Hänen hyväkseen. Jeesus kuvaa asiaa vertauksessa näin:

Jos kuningas lähtee taisteluun toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istuudu harkitsemaan, pystyykö hän kymmenellätuhannella miehellä kohtaamaan sen, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellätuhannella? Ellei hän siihen pysty, hän lähettää lähetystön kysymään rauhanehtoja toisen ollessa vielä kaukana. Niinpä yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on. (Luuk. 14:31-33) Herra tahtoo siis sellaisia opetuslapsia, jotka eivät seuraa häntä vain puolella sydämellä vaan kokonaan. Vain kokonaan Jeesuksen kuninkuudelle alistuneet seuraajat voivat olla hyödyksi Hänen valtakuntansa levittämiseen ja Saatana vallan kukistamiseen.

Nyt joku saattaa kokea, että vaatimustaso on meille tavallisille uskoville mahdoton, ei meistä ole siihen. Mutta ratkaisevaa on se tapa, millä Jeesus hallitsee meitä. Hän tekee se rakkaudellaan. Rakkaus on väkevin tapa saada ihmiset tottelemaan itseään. Rakastettu ihminen alkaa aivan vapaasta tahdostaan noudattaa rakkautensa kohteen toivomuksia. Hän ei näe pyynnöissä mitään pakottamista, koska hän koko sydämestään haluaa ilahduttaa toista. Niinhän onnellisessa avioliitossa mies voi hallita rakkaudella vaimoaan ja vaimo suostuu ilolla alamaisuuteen, kun kokee tulleensa rakastetuksi.

Jeesuksen kuninkaallinen hallinta ei tapahdu ulkopuoleltamme käsin vaan sydämiimme annetun Pyhän hengen rakkauden voimalla. Paavali kirjoittaa: *Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä. Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieluinen ja kelpaa myös ihmisille.* (Room. 14:17-18)

Teidän keskellänne

Jumalan valtakunta on teidän keskellänne (teidän sisällänne)." (21)

Kreikan sana *entos* voidaan kääntää joko *sisällä* tai *keskellä*. Jumalan hallintavalta tapahtuu siis ihmisen uskovan ihmisen sydämestä käsin, mutta se alkaa kyllä sitten vaikuttaa myös ulospäin Pyhän Hengen synnyttäminä hyvinä tekoina ja seurakunnan yhteytenä. Näin Kristuksen valtakunnan raja, taistelupinta Saatanan ja maailman välillä tulee usein myös havaittavaksi varsinkin siellä, missä seurakunta joutuu kärsimään vainoa ja marttyyriutta Jeesuksen nimen tähden. Toisaalta taistelu pimeyden ja valon välillä jatkuu myös uskovien sydämissä, kun Pyhä Henki kuolettaa meissä asuvaa syntistä lihaa ja sen himoja.

Jo nyt mutta ei vielä

Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Tulee aika, jolloin te toivotte näkevänne edes yhden Ihmisen Pojan päivistä mutta ette saa nähdä. (22)

Joskus sekä sisäinen taistelu Saatanan hyökkäyksiä ja lihan kiusauksia vastaan ja ulkoiset paineet voivat muodostua niin koviksi, että nokka savessa me uskovat huudamme Herran puoleen: ”Miks viivyt sä vielä?” Miksi et jo Herra tule ja ota täyttä valtaa tästä maailmasta, joka tuntuu usein kulkevan entistä syvempää pimeyttä ja kaaosta kohti. Varsinkin Jeesuksen paluun edellä meidän on varauduttava taistelun valtojen välillä kiihtyvän.

Toisaalta, kun uskonelämässä olemme joutuneet erämaajaksolle, jossa Herra tuntuu olevan kaukana, Jumalan sana ei avaudu ja rukous tuntuu raskaalta taakalta eikä tuota ilolta saada jakaa sydäntään Herran kanssa, alamme kaivata uutta herätystä. Varsinkin ne meistä, jotka olemme joskus saaneet elää herätyksen keskellä, ikävöimme Herran antamaa uutta tulta. Erämaa voi kyllä johtua siitä, että hellimme jotain syntiä emmekä tee siitä parannusta. Mutta usein kysymys on siitä, että Herra vie meidät tilaan, jossa Hän haluaa kasvattaa uskoamme luottamaan yksin Hänen sanansa lupauksiin vastoin kaikkia tunteitamme ja kielteisiä kokemuksiamme. Herra kyllä hallitsee silloinkin ja on kanssamme, vaikka emme niin kokisikaan. Silloin on äärimmäisen tärkeää pitää kiinni Jumalan sanasta. Lopulta Herra täyttää sen, mitä on Raamatussa luvannut.

Eksytyksen vaara

Teille sanotaan: 'Hän on tuolla' tai 'Hän on täällä.' Älkää lähtekö minnekään älkääkä juosko kenenkään perässä. (23)

Hengellinen kuivuus voi muodostua myös kiusaukseksi lähteä hakemaan ”uutta virvoitusta” sellaisilta tahoilta, jotka ehkä suureen ääneen lupaavat ihmeitä ja väkeviä kokemuksia, mutta jotka todellisuudessa ovat vääriä profeettoja. Jeesus varoittaa heistä toistuvasti, sillä ankeina aikoina jopa vahvimmat uskovat, Herran valitutkin voivat eksyä. Eksyttäjille on tyypillistä puhua Jeesuksen toisesta tulosta siihen tapaan, että he itse ovat ellei suorastaan messiaita niin ainakin niin lähellä tulevaa Kristusta, että he tietävät, milloin Herra palaa. Matteuksen evankeliumissa Jeesus varoittaa raskaista ajoista ennen Hänen paluutaan näin:

Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä. Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua. Silloin te joudutte ahdistukseen, monia teistä tapetaan, ja kaikki kansat vihaavat teitä minun nimeni tähden. Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus. Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu. Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu." ….Jos joku silloin sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus' tai 'Tuolla', älkää uskoko. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Tämän minä olen teille ennalta ilmoittanut. Jos siis teille sanotaan: 'Katso, hän on autiomaassa', älkää menkö sinne, tai jos sanotaan: 'Hän on kammioissa', älkää uskoko sitä. Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja näkyy länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat. (Matt. 24:6-14,23-28)

Herran paluu

Sillä niin kuin salama välähtää ja valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänään oleva. (24)

Kristuksen tulemus ja siihen liittyvät tapahtumat mainitaan 319 kertaa Uudessa testamentissa toisin sanoen keskimäärin joka 25. jakeessa. Herra tulee takaisin tilanteessa, jossa evankeliumi on julistettu kaikille kansanryhmille todistukseksi ja sen

seurauksena täysi määrä ihmisiä on saatu Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan, Kristuksen morsiameksi. Toisaalta maailma, joka on torjunut evankeliumin ja jäänyt Saatanan puolelle saavuttaa sellaisen turmeluksen tilan, että Jeesus kutsuu sitä ”raadoksi”.

”*Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Suuren pasuunan soidessa hän lähettää enkelinsä kokoamaan hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.”* (Matt. 24:30-31) Hän saapuu Isänsä kirkkaudessa, "tulen liekissä", enkeliensä kanssa, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluttaessa Hänen tuloansa.

Hänen tulemuksensa tapahtuu nopeasti, "yhtäkkiä, silmänräpäyksessä": *”...yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.”* (1Kor. 15:52).
Hän saapuu, niin kuin salama, ja sen näkevät kaikki. Kun seurakunta temmataan pois, se tulee *näkemään* odottamansa Vapahtajan: *”Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.”*(1Joh. 3:2).

Paavali kuvaa tätä kosmista tapahtumaa Tessalonikan vainotuille uskoville näin:
Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä, mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeleittensä kanssa tulenliekissä. Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. He tulevat kärsimään rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta, kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa. (2. Tess. 2:6-10)

Kärsivä Vapahtaja

Mutta sitä ennen hänen pitää kärsiä paljon, ja tämä sukupolvi hylkää hänet. (25)

Nyt me elämme sitä väliaikaa, jossa odotamme Jeesuksen paluuta ja Hänen lopullista voittoaan pimeyden valloista. Golgatan ristillä saavutettiin jo ratkaiseva voitto Saatanasta. Meidän syntimme sovitettiin Jeesuksen veriuhrilla eikä Saatana enää voi syyttää meitä synnistä. Tätä väliaikaa Pietari kuvasi helluntaisaarnassaan näin:

'Viimeisinä päivinä on tapahtuva, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia. Myös palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat. Minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja loistava. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.' (Ap.t. 2:17-21)

Tänä väliaikana odottaessamme Herraa meidän suuri tehtävämme Herran sotilaina on julistaa ihanaa armon evankeliumia: *”Jokainen joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu!”* Jeesuksen kärsimys avasi meille tien Isän luo ja se on avoin kaikille, jotka huutavat Herraa avuksi pelastuksekseen.

Eriko Horiuchi Jeesuksen paluuta odottava uskova

Kobessa tapahtui 17.1.1995 suurmaanjäristys, jossa kuoli 6400 ihmistä ja 400 000 rakennusta tuhoutui tai vaurioitui käyttökelvottomiksi. Kävin kiertelemässä kaupungissa . Kielikoulunani toiminut kirkko oli raunioläjänä, sen ympärillä ei ollut yhtään ainoaa rakennusta pystyssä. Maanjäristyksen jäljet veivät sanattomaksi. Sitten vierailin Horiuchi -nimisessä kodissa. Talo oli jonkin verran kallellaan ja seinissä oli pahoja halkeamia, mutta henkilövahinkoja ei tässä kuudennen sukupolven kristityssä perheessä ollut tapahtunut.

Yksi perheen jäsen silloin 31 vuotias Eriko oli jo sairastanut 18 vuotta vaikeaa sidekudosrappeutumissairautta, joka aiheuttaa hengitysvaikeuksia, sokeutta ja jatkuvan lievän kuumeen. Valon osuminen iholle aiheuttaa hänelle veren purkautumia, joten hän joutuu viettämään kaiken aikansa puolipimeässä huoneessa. Erikon näkö oli heikentynyt, mutta ei vielä täysin mennyt. Mutta hämmästyttävä oli se iloisuus, lepo ja Herraa ylistävä mieli, joka nousi hänen sydämestään. Merkillinen Herran läsnäolo ja rauha loisti tuossa puolipimeässä huoneessa. Hän kertoili avoimesti elämästään ja Herrasta. En voinut muuta kuin todeta, että jalokivet syntyvät puristuksessa. Herra oli läsnä, oli vapauttavaa kokea yhteyttä Herrassa! Vaikka Eriko on yhteen huoneeseen sidottu, hän on rukouksen ihminen, jolle monet lähettävät rukouspyyntöjä. Puhelimen välityksellä hän toimii myös monille sielunhoitajana.

Keskustelu kulki myös maanjäristysaamun tapahtumiin. Järistys tapahtui aamuyön pimeydessä. Valtavan tärinän vuoksi Eriko arveli, että Jeesus oli tullut toisen kerran. Hän oli tavarakasan ja kaatuneen huonekalun alla ja huusi Herralle: "Jeesus, minä olen täällä!" Hän pettyi suuresti, kun läheisen poliisikoulun oppilaat tulivat auttamaan häntä kaatuneiden huonekalujen alta.

Horiuchit kertoivat, mitä aivan heidän lähellään asuvalle Ashiyagawan seurakunnan pastori Juuji Kojimalle oli tapahtunut. Kojiman poika oli jäänyt kaatuvan raskaan vaatekaapin alle ja kuollut, mutta oli samalla pelastanut ruumiillaan oman poikansa, joka oli nukkunut hänen vierellään ja jäänyt saman kaapin alle. Pastorin kotiin tuli syvä suru, mutta se muuttui Vapahtajan läsnäolossa rakkaudeksi naapuruston ihmisiä kohtaan, joita oli kohdannut samanlainen suru. Ympäristön ei-kristityt alkoivat kysellä, miten Kojima jaksaa muistaa heitä ja huolehtia heistä, vaikka hän on menettänyt oman poikansa. Heille on alkanut näkyä ero kristityn ja ei-kristityn välillä. Pastori tiesi, että Herra hallitsee myös maanjäristysten keskellä. Hän tiesi, että Herra on voittanut myös kuoleman vallan ja on tuleva pian kokoamaan omansa Jumalan Karitsan hääjuhliin. (1995)

Entä sinä?

Miten on sinun laitasi? Odotatko sinä Jeesuksen paluuta kirkkaudessaan. Onko se sinulle pelon vai iloisen odotuksen aihe? Jos panet turvasi Jeesuksen ristillä vuodattamaan sovintovereen ja elät sen puhdistuksessa päivittäin, sinun ei tarvitse pelätä. Jos seuraat jo Jeesusta, Herra kutsuu sinua rukoilemaan koko sydämestäsi: "Tulkoon sinun valtakuntasi ja tapahtukoon sinun tahtosi myös minun elämässäni tänään!"